

UDENRIGSMINISTERIET

NOTAT - bilag til besvarelse af EUU alm. del spørgsmål 163 af 16. maj 2018

De overordnede rammer for den fælles fiskeripolitik i EU indgår i grundforordning nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik.

Grundforordningens del III (artikel 6-20) indeholder en række bestemmelser om foranstaltninger til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer.

I forhold til vedtagelse af sådanne foranstaltninger sondres i grundforordningen mellem:

- 1) regionalt samarbejde om bevarelsesforanstaltninger, og
- 2) nationale foranstaltninger, som alene gælder for fiskefartøjer, der fører medlemsstatens flag eller for personer, som er etableret på deres område, eller som alene gælder inden for 12 sømilezonen.

Derudover vil foranstaltninger i sidste ende også kunne vedtages ved EU's almindelige lovgivningsprocedure.

Regionalt samarbejde

Den overordnede bestemmelse om regionalisering fremgår af artikel 18 i grundforordningen.

I henhold til grundforordningen er der lagt op til, at regionalt samarbejde primært vil være relateret til den nærmere udmøntning af EU-bevarelsesforanstaltninger på et geografisk område, herunder af udarbejdelse af fiskeriforvaltningsforanstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning (Natura 2000 direktiverne og Havstrategidirektivet).

I forhold til Kattegat og de indre farvande vil det regionale samarbejde ske med medlemsstaterne omkring henholdsvis Nordsøen og Østersøen og øvrige medlemsstater i EU, der har fiskeriinteresser i disse havområder.

En række fiskeriforvaltningsforanstaltninger kan vedtages af Kommissionen i form af gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter på baggrund af fælles henstillinger fra medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et geografisk område. Danmark er involveret i den konkrete udformning af en række fælles henstillinger i Østersøen i "BALTFISH" og Nordsøen, herunder Skagerrak/Kattegat, i "Scheveningen-gruppen".

Under nærmere angivne betingelser vil medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et geografisk område - en region - kunne samarbejde

om udarbejdelse af en fælles henstilling om sådanne foranstaltninger. Alle berørte medlemsstater i en region skal opnå enighed om en fælles henstilling med henblik på en forelæggelse for Kommissionen. Den pågældende fælles henstilling vil i udgangspunktet danne grundlag for Kommissionens efterfølgende uddybelse og vedtagelse af de omfattede foranstaltninger gennem en gennemførelsesretsakt eller en delegeret retsakt, når den opfylder de fastsatte generelle krav til fælles henstillinger.

De fælles henstillinger skal bygge på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og opfylde følgende overordnede krav: 1) være forenelige med målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, 2) være forenelige med anvendelsesområdet og målsætningerne i den relevante bevarelsesforanstaltning, 3) de er i overensstemmelse med anvendelsesområdet og effektivt opfylder de målsætninger og kvantificerbare mål, der er omhandlet i den relevante flerårige plan og 4) de er mindst lige så stringente som foranstaltningerne i EU-retten. For så vidt angår fiskeriforanstaltninger vedrørende overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning (Natura 2000 og Havstrategidirektivet) vil der blive tale om delegerede retsakter.

Nationale foranstaltninger

Grundforordningen giver også mulighed for nationale foranstaltninger:

- 1) Med henvisning til implementering af miljøforpligtelser (Natura 2000 direktiverne og Havstrategidirektivet), som ikke berører andre medlemsstaters fiskefartøjer, jf. artikel 11,
- 2) Foranstaltninger, som alene gælder for fiskefartøjer, der fører medlemsstatens flag eller for personer, som er etableret på deres område, til bevarelse af fiskebestande i EU-farvande, jf. artikel 19, eller
- 3) Foranstaltninger, som alene gælder inden for 12 sømilezonen til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og opretholdelse eller forbedring af besvarelsesstatus for marine økosystemer, jf. artikel 20.

Der er en række krav til sådanne foranstaltninger. Foranstaltninger inden for 12 sømilezonen må blandt andet ikke være diskriminerende, og Kommissionen, de relevante medlemsstater og de relevante rådgivende råd skal høres.